

# Immanuel Kant

Иммануель Кант

Immanuel Kant, Ön a példánk mától,  
Hisz kenyérünk a filozófia,  
S akárcsak egykor Ön, Kalinyingrádból  
Mi sem tesszük ki lábunkat soha.

Immanuel Kant, az imperatívusz  
Minékünk épp oly kategórikus, –  
Akármilyen impertinens a stílus,  
Legfontosabb parancsolat a kuss.

Professzor úr, az már az Ön hibája,  
Hogy a nyomába Hegel s Marx eredt,  
Majd jött Lenin, Sztálin, s porosz hazája  
Szovjet-Oroszhon tartománya lett.

Elképzelem, ahogy professzor úrt a  
Zónában, mint egy osztályidegent,  
Furkósbottal tanítaná az urka\*  
Brigádvezető, hogy mit is jelent

Nálunk bírálata a tiszta észnek;  
Nem komplikált – se több, se kevesebb:  
Ki tiszta ésszel él, bolond vagy részeg,  
S a legjobb kritikák a légerek.

Nem futhat Kant professzor úr a mától,  
Bölcselme börtön-filozófia, –  
Nem menekülhet el Kalinyingrádból,  
Ki Königsbergből sem mozdult soha.

\* *Urka: a köztörvényesek elnevezése a lágernyelvben.*

---

(A [Baka István művei. Versek](#) című kötetből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)